

marks Fiskeri- og Havundersøgelser og indtog i mange år en fremtrædende plads inden for international oceanografisk forskning. Ved sin død var han præsident for De Internationale Havundersøgelser.

Dr. Tåning var en stor naturhistoriker, ikke blot inden for sit egentlige speciale; men han var i besiddelse af netop nogle af de evner og karakteregenskaber, som chefen for et stort foretagende gerne skulle eje, og som muliggjorde, at han på en lang række andre felter ydede meget personlige direkte og indirekte indsatser. Han har således været en virksom hjælper ved en lang række af de undersøgelser, som dansk geografi i den sidste menneskealder har taget op.

Vi vil i vort selskab mindes talrige vidnesbyrd om velvilje og godt samarbejde, og han vil både i Danmark og i det internationale videnskabelige samfund blive mindet med tak og hæder.

Niels Nielsen.

HELGE PETERSEN

3. april 1886—26. september 1958

Helge Petersen blev allerede 1910 ansat ved Meteorologisk Institut. I 1932 blev han chef for vejrtjeneste-afdelingen, og i årene 1942—1956 var han direktør for Institutet.

I den lange periode fra 1932 og til sin afgang stod han over for den uhyre opgave at skulle reorganisere dansk vejrtjeneste fra bunden og at foretage den tilpasning til de store videnskabelige og praktiske ændringer, som var blevet resultatet af meteorologiens udvikling i årene efter 1910. Dertil kom løsningen af en lang række opgaver af geofysisk art, hvis gennemførelse ligger under Meteorologisk Institut, og endelig må hertil føjes, at Helge Petersen tiltrådte som direktør under krigen og netop på et tidspunkt, hvor man stod over for en ny revolution inden for den teoretiske og praktiske meteorologi. I hele denne periode førte Helge Petersen en hård kamp for at gennemføre det, som han anså for tvingende nødvendigt for opretholdelsen og udviklingen af den danske meteorologiske tjeneste. Meget lykkedes for ham, men de kaotiske tilstande under krigen og i årene umiddelbart efter denne måtte gøre opgaven yderst vanskelig, og han var næppe selv tilfreds med de

kår, han og hans medarbejdere kom til at arbejde under, selvom fremskridtene er blevet store og iøjnefaldende.

Foruden den videnskabelige indsats, der ligger i hans specielle forfatterskab, er der grund til her at påpege hans andel i tilrettelæggelsen af Institutets publikationer og hans virksomhed som vejleder, herunder hans gerning som universitetslektor, som blev stærkt påskønnet.

Han var gennem en lang årrække medlem af Geografisk Selskabs råd og ydede herigennem vort selskab store tjenester. Vi vil bevare mindet om ham i taknemmelighed. *Niels Nielsen.*

Det Kongelige Danske Geografiske Selskab

Møder

1. møde i sæsonen 1957 – 58 (8. oktober 1957):

Generalløjtnant *C. C. Førslev*: Gennem Latinamerika med egen sovevogn.

2. møde i sæsonen 1957 – 58 (12. november 1957):

Mag. scient. *Merete Rentsch*: Et landskab i Central-Tyrkiet og dets befolkning.

3. møde i sæsonen 1957 – 58 (3. december 1957):

Minister *H. Toyberg-Frandzen*: Om hinduen og Indien.

4. møde i sæsonen 1957 – 58 (11. februar 1958):

Professor, dr. phil. *Niels Nielsen*: Et japansk bidrag til kundskab om Vitus Bering.

Amanuensis, cand. mag. *Børge Fristrup*: Undersøgelser over grønlandske gletschere.

5. møde i sæsonen 1957 – 58 (4. marts 1958):

Amanuensis, cand. polit., mag. scient. *K. Antonsen*: Danmarks industri.

6. møde i sæsonen 1957 – 58 (22. april 1958):

Minister, dr. phil. *Fr. de Fontenay*: Araberes og mongolers stormløb mod Europa.